ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2004 *2009*

Επιτροπή Νομικών Θεμάτων
Πρόεδρος

K. Jean-Marie Cavada
Πρόεδρο της
Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Θέμα: Νομική βάση της πρότασης απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετίας σχετικά με τα κριτήρια και τους μηχανισμούς για τον προσδιορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος ή την Ελβετία (13049/2004 - COM(2004)0593 – 2004/0200(CNS) C6-0240/2004)[1]

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με επιστολή της 27ης Ιανουαρίου 2005, ο προκάτοχός σας κ. Jean-Louis Bourlanges, ανέθεσε στην Επιτροπή Νομικών Θεμάτων, σύμφωνα με το άρθρο 35, παράγραφος 2 του κανονισμού την εξέταση της εγκυρότητας και της καταλληλότητας της νομικής βάσης της εν λόγω πρότασης της Επιτροπής. Η πρόταση βασίζεται στα άρθρα 63, σημείο 1 α) σε συνδυασμό με την πρώτη φράση του άρθρου 300, παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο και του άρθρου 300, παράγραφο 3, πρώτο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ. Στην εν λόγω περίπτωση, απαιτείται η απλή διαβούλευση του Κοινοβουλίου.

Η επιτροπή εξέτασε το θέμα κατά τις συνεδριάσεις της στις 3 Φεβρουαρίου και 31 Μαρτίου 2005.

Η εν λόγω συμφωνία αφορά τα κριτήρια και τους μηχανισμούς για τον προσδιορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος ή την Ελβετία. Η συμφωνία δημιουργεί υποχρέωση για την Ελβετία να αποδεχθεί και να εφαρμόσει τους κανονισμούς του Δουβλίνου και του Eurodac και συστήνει μια μικτή επιτροπή, αποτελούμενη από εκπροσώπους των συμβαλλομένων μερών (Ευρωπαϊκή Κοινότητα και Ελβετία) που θα έχουν την εξουσία λήψεις αποφάσεων σε ορισμένους τομείς.

Το θέμα που τίθεται είναι εάν και κατά πόσον μια τέτοια μικτή επιτροπή μπορεί ή όχι να

[1] Δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην ΕΕ.

θεωρηθεί ως δημιουργούσα «ειδικό θεσμικό πλαίσιο μέσω της οργάνωσης διαδικασιών συνεργασίας» σύμφωνα με το άρθρο 300, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ, οπότε απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η επιλογή της νομικής βάσης δεν εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του κοινοτικού νομοθέτη, αλλά πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία, επιδεκτικά δικαστικού ελέγχου. Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνονται, ειδικότερα οι στόχοι και το περιεχόμενο της νομικής πράξης[1].

Όμως, λαμβάνοντας υπόψη το στόχο και το περιεχόμενο της πρότασης απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη της προαναφερθείσας συμφωνίας με την Ελβετία, μπορεί η προτεινόμενη μικτή επιτροπή να θεωρηθεί «ειδικό θεσμικό πλαίσιο». Πράγματι, μια μικτή επιτροπή προϋποθέτει την δημιουργία μιας οργανωτικής δομής που διαθέτει τη διακριτική ευχέρεια να λαμβάνει δεσμευτικές αποφάσεις, για τα συμβαλλόμενα σε συμφωνία μέρη, ειδικότερα όσον αφορά τη διατήρηση της συμφωνίας αυτής και τον διακανονισμό των διαφορών.

Ως εκ τούτου, η νομική βάση της πρότασης απόφασης του Συμβουλίου δεν είναι σωστή, διότι θα έπρεπε να αναφέρεται στο άρθρο 300, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ που προβλέπει τη διαδικασία σύμφωνης γνώμης, αντί του άρθρου 300, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ που προβλέπει απλή διαβούλευση.

Κατά τη συνεδρίασή της στις 31 Μαρτίου 2005 η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων ενόψει των προαναφερθέντων προβληματισμών και μετά από πρόταση του εισηγητού για τις νομικές βάσεις κ. Manuel Medina Ortega, αποφάσισε, ως εκ τούτου, ομόφωνα[2] ότι η νομική βάση της εν λόγω πρότασης απόφασης του Συμβουλίου θα έπρεπε να αναφέρεται στο άρθρο 300, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ και όχι πρώτο εδάφιο του ιδίου άρθρο.

Ως εκ τούτου, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων θεωρεί ότι θα πρέπει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να ζητήσει να υπάρξει νέα διαβούλευσή του ως προς την σύναψη της προαναφερθείσας συνθήκης.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Giuseppe Gargani

[1] Βλέπε απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Φεβρουαρίου 1999 στην Υπόθεση C-42/97, Κοινοβούλιο/Συμβούλιο, Συλλογή 1999, σελ. I-869, σημείο 36.

[2] Ήταν παρόντες κατά την ψηφοφορία οι βουλευτές: Andrzej Jan Szejna (προεδρεύον), Manuel Medina Ortega (συντάκτης γνωμοδότησης, και αναπλ. Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (αναπλ. Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (αναπλ. Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas και Jaroslav Zvěřina.